

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 16.995 van 8 oktober 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat M. VINCKIER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde een Russische onderdaan van Tsjetsjeense origine te zijn.

U bent afkomstig van de stad Grozny en was aanvankelijk woonachtig in de X.

Nadat uw ouders op 06/08/1996 tijdens de bombardementen op Grozny werden gedood leefde u samen met uw oudere broer X in het ouderlijk appartement.

Uw broer werkte in de jaren 1997-1998 voor de regering van Itsjkeria. U heeft er geen idee van wat voor werk hij in deze zin verrichtte.

Na het uitbreken van de tweede oorlog verbleef hij nog zelden thuis. Hij bezocht u slechts enkele malen per jaar en gaf u bij deze gelegenheid geld om van te leven. U zag hem voor het laatst begin 2005.

U vond gedurende deze jaren steun bij uw buurvrouw.

U had geen contacten met de familie van uw vader of met die van uw moeder.

U woonde in de ouderlijke woonst tot eind 2004.

Sinds 2005 verbleef u op het appartement van uw vriend X dat gelegen was in de X.

Op 18/04/2005 werd u hier door Kadyrovtsy opgepakt en meegenomen naar de ROVD van de Staropromyslovskiwijk. U werd er uiteindelijk twee weken vastgehouden. Tijdens deze vasthouding werd u ondervraagd over de verblijfplaats en de activiteiten van uw broer. U kon hieromtrent geen informatie geven. Toen uw belagers er van overtuigd waren dat u de waarheid sprak werd u vrijgelaten. Hiervoor werd u wel onder druk gezet om voor hen als informant te werken. U weigerde dit te doen.

U keerde na uw vrijlating terug naar huis en hervatte uw leven. Twee jaar later, op 17/02/2007, werd u opnieuw aangehouden door Kadyrovtsy. U werd naar dezelfde ROVD gebracht en er werden u opnieuw dezelfde vragen gesteld. Aangezien u geen contact meer had met uw broer kon u deze niet beantwoorden. Uw belagers zagen uiteindelijk in dat u hierover geen informatie kon geven en verloren hun interesse in u. U werd gedurende deze aanhouding wel zwaar geslagen en opnieuw onder druk gezet om voor hen als informant te werken. Ten gevolge van de martelingen stemde u tot slot toe dit te doen. Er werd hierbij afgesproken dat u zich wekelijks zou melden. Men legde u nog een aantal documenten ter ondertekening voor maar u weigerde deze te tekenen. U werd hierna op 28/02/2007 vrijgelaten.

Na deze vrijlating verbleef u twee weken thuis om te herstellen van uw verwondingen.

Hierna dook u onder bij verschillende kennissen.

U besloot het land te verlaten en ging op zoek naar geld. Met het geld dat uw vriend Adam u eind maart 2007 gaf verliet u Tsjetsjenië. Op 01/04/2007 reisde u vanuit Grozny met een minibus naar Noord-Ossetië. Daar aangekomen nam u de trein naar Minsk waar u vervolgens een vrachtwagenchauffeur vond die u tegen betaling naar België bracht.

U kwam in België toe op 10/04/2007 en vroeg diezelfde dag asiel aan."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van de kandidaat-vluchteling te beoordelen.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië en de situatie voor Tsjetsjenen in Rusland is problematisch, maar tevens complex (cfr bronnen bijgevoegd in het administratief dossier). Het risico bij terugkeer is afhankelijk van tal van factoren. Vandaar het belang om de individuele situatie van elke persoon goed te kennen.

De situatie in Tsjetsjenië is sinds het begin van de oorlog in 1999 sterk geëvolueerd. Hoewel er zich nog regelmatig gewelddadige incidenten voordoen (doelgerichte aanslagen door Tsjetsjeense strijders en veelvuldige schendingen van de mensenrechten in de vorm van illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, verdwijningen en foltering, waaraan de lokale ordetroepen, bestaande uit en geleid door Tsjetsjenen, zich vaak schuldig maken), is er nu niet langer sprake van een grootschalig militair offensief door het Russische leger op gans het Tsjetsjeense grondgebied. Gevechtshandelingen tussen het federale leger en de

Tsjetsjeense strijders zijn geconcentreerd in bepaalde regio's en beperken zich doorgaans tot kortstondige schermutselingen. Het lokale bestuur en de ordehandhaving zijn grotendeels opnieuw aan Tsjetsjenen overgelaten en steeds vaker zijn de Tsjetsjenen verantwoordelijk voor de gewelddadige incidenten. Bijgevolg kan men niet beweren dat elke Tsjetsjeen per definitie slachtoffer is in dit conflict of bij terugkeer een risico loopt.

Voorts is de situatie in Rusland niet van die aard dat er voor personen die Tsjetsjenië verlaten hebben per definitie in Rusland een intern vluchtalternatief bestaat. Ook wat dit aspect betreft is de situatie, de mogelijkheid tot (her)vestiging en het risico bij terugkeer sterk afhankelijk van persoon tot persoon. Verschillende factoren kunnen hierop een invloed hebben en bepalen of een individuele Tsjetsjeen meer of minder risico loopt: de plaats en periode waar hij verbleven heeft, de aanwezigheid van een sociaal netwerk waarop hij kan terugvallen, de eigen financiële situatie, de politieke en socio-economische situatie in een bepaalde plaats of regio die bepalend is voor de mate waarin spanningen voorkomen, en dergelijke meer. Bijgevolg kan er evenmin gesteld worden dat vestiging elders in de Russische Federatie in alle gevallen uitgesloten is.

De vrees van vervolging of het risico op ernstige schade die een Tsjetsjeen in Tsjetsjenië of elders in de Russische Federatie loopt is dus afhankelijk van waar, wanneer en in welke omstandigheden hij ergens verbleven heeft en welke feiten men er beleefd heeft. Daarom blijft het belangrijk om steeds de reële individuele situatie van elke persoon te kennen en evalueren.

Wat u betreft moest worden vastgesteld dat uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen.

Zo bracht u allereerst geen enkel document aan waaruit uw identiteit zou blijken.

U gaf hierbij zelf aan dat u voor uw aankomst in België uw binnenlands paspoort vernietigde (CGVS p.4-5; DVZ p.5). U bracht hiervoor twee redenen aan: het gegeven dat u het document niet meer nodig achtte en de vrees dat u op basis van dit document door de overheidsinstanties kon worden teruggestuurd. U werd over deze redenen geïnterpelleerd en verklaarde ondertussen te hebben ingezien dat een paspoort belangrijk is om uw identiteit te staven (CGVS p.5). Het is hierbij enigszins opmerkelijk dat u over dit inzicht niet eerder beschikte. Het feit dat u doelbewust uw paspoort voor de Belgische asielinstanties achterhoudt en mogelijks zelfs vernietigde doet dan ook het vermoeden rijzen dat u op die manier informatie aangaande uw identiteit en/of uw laatste verblijfplaatsen wilt verbergen. Wat dit laatste betreft is het immers zo dat uit uw binnenlands paspoort uw registratie en uw werkelijke verblijfssituatie zou kunnen blijken.

U werd, tot slot, de tijd gegeven om enige documenten voor te leggen.

U verklaarde gedurende uw gehoor navraag te zullen doen om op die manier iets te bekomen. Er moet uiteindelijk worden vastgesteld dat u niets heeft aangebracht.

U bracht hiernaast geen enkel bewijs aan dat uw recente herkomst of uw reisroute staat.

Er diende hierbij te worden vastgesteld dat uw kennis van de recente ontwikkelingen in Grozny uiterst beperkt is.

Zo slaagde u er niet één gezagsdrager te noemen die verbonden is aan de stad Grozny of aan het district waartoe het behoort. In deze zin kende u onder andere de burgemeester van uw stad en het administratief hoofd van uw wijk niet bij naam (CGVS p.8).

Er dient hierbij te worden opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat burgemeester Movsar Temirbayev een maand voor uw verklaard vertrek door Kadyrov werd vervangen, hetgeen in de media uitgebreid werd bericht. Er dient daarenboven te worden gemeld dat Temirbayev reeds sinds 2003 burgemeester was wat voor een zekere naambekendheid zorgde.

Hierbij aansluitend gaf u te kennen niet weten waar de voormalige president Achmad Kadyrov vermoord werd (CGVS p.9).

Dit gebrek aan kennis is gegeven de impact en nabijheid van deze gebeurtenis (de aanslag vond plaats in Grozny in het Dynamostation) onbegrijpelijk. Uit uw verklaringen bleek hierbij tevens dat u geen idee heeft waarom het Dynamostation heropgebouwd wordt (CGVS p.8).

Uit uw relaas bleek vervolgens dat u geen weet heeft van zaken die in Grozny ter ere van president Kadyrov werden opgericht (CGVS p.9). Ook dit is uiterst verwonderlijk gegeven de personencultus die rond het huidige regime hangt en die het straatbeeld tekent. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier dat onder andere in het centrum van Grozny een levensgroot standbeeld van Achmad Kadyrov werd opgericht.

U bleek hiernaast geen weet te hebben van gebeurtenissen die specifiek betrekking hebben op de Pervomajskayastraat in de Leninskiwijk, zijnde de straat waar u sinds begin 2005 zou hebben gewoond.

Zo werd u op basis van informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier drie namen gegeven van personen die elk afzonderlijk betrokken waren bij een voorval in de Pervomajskayastraat. Er werd hierbij geconstateerd dat geen enkele naam bij u een belletje deed rinkelen (CGVS p.10).

U kon daarnaast zelf geen enkele gebeurtenis noemen die zich in de stad Grozny had voorgedaan gedurende uw verblijf. U verklaarde hierover dat u zelf nergens bij betrokken was en deze zaken u niet interesseerde (CGVS p.9).

Dit is echter geen afdoende verklaring.

Hierbij moet er op gewezen worden dat de bewijslast inzake de gegrondheid in beginsel op de kandidaat-vluchteling zelf rust en deze zelf een poging moet ondernemen om zijn verklaringen te staven.

Dit alles leidt er toe dat u niet aannemelijk kan maken dat u in Grozny verbleef in de periode die u opgaf.

Aangaande uw verklaarde verblijfssituatie in Tsjetsjenië moeten bovendien volgende opmerkingen worden gemaakt.

Allereerst blijkt uit uw verklaringen dat u geen enkele informatie kan leveren over het werk en de activiteiten van uw broer Anzar. U verklaarde dit gebrek aan kennis door er op te wijzen dat u op het ogenblik van de feiten vrij jong was en dat het u niet interesseerde (DVZ, vraag 41, p. 9 en CGVS p.12).

Deze bewering snijdt echter geen hout aangezien u reeds 18 jaar was toen u uw broer voor het laatst zag. Er kan dan ook van u verwacht worden dat u, indien u zich in de door u verklaarde situatie bevond, op de hoogte zou zijn van de reden van de afwezigheid van uw broer.

Deze informatie is in die zin cruciaal is voor de geloofwaardig van uw relaas.

Bovendien moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen hieromtrent niet helemaal consistent zijn.

U verklaarde voor de Dienst Vreemdelingenzaken immers dat u hem niet vroeg waarmee hij zich bezighield. Dat kwam niet bij u op, u was te jong (DVZ, vraag 41, p. 9), terwijl u na wat doorvragen voor het Commissariaat-generaal uiteindelijk stelde dat hijzelf het u nooit verteld heeft, zelfs als u het hem vroeg. Uw broer zei zelf: "Hoe minder je weet, hoe beter je slaapt." (CGVZ, p. 12).

Daarnaast werd vastgesteld dat u de familienaam van uw vriend Adam niet kent.

U beweerde hierover dat, gegeven de situatie in Tsjetsjenië, het beter is om geen familienamen te kennen. Daarenboven gaf u aan dat het u niet interesseerde (CGVS p.3). Gegeven het feit dat deze persoon u sinds 2005 onderdak verschaftte en u hierna financieel in staat stelde om naar het buitenland te reizen is dit echter moeilijk te bevatten.

Ook dit gebrek aan informatie is tekenend voor de vaagheid van uw relaas.

Wat uw inkomsten betreft verklaarde u dat u nooit enig beroep heeft uitgeoefend maar dat u geld verdiende met het vergaren en het verkopen van metaal.

Er werd hierbij vastgesteld dat u niet in staat was om bij benadering op deze inkomsten een bedrag te plakken (CGVS p.4). U kon evenmin concretiseren aan wie u dit metaal verkocht (CGVS p.14).

Tot slot wist u niet te verklaren waarom er een periode van twee jaar tussen beide arrestaties zat (CGVS p.13). Evenmin kon u verduidelijken waarom men u als informant wou rekruteren (CGVS p.12). Uit uw verklaringen blijkt immers dat u niet op de hoogte bent van de plaatselijke gebeurtenissen en hierin ook geen interesse vertoont.

Dit alles maakt dat eveneens uw vluchtmotief niet aannemelijk is.

Gelet op bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u door uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen. Bijgevolg geeft u de Belgische autoriteiten niet de kans om in uw hoofde een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade vast te stellen.”

4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van het redelijkheidsbeginsel/evenredigheidsbeginsel en van de onderzoeksplicht.

Hij beweert immers niet geïnteresseerd te zijn in politiek, hetgeen zijn gebrekkige kennis dienaangaande verklaart.

Hij wijt zijn gebrekkige kennis over de activiteiten van zijn broer aan het feit dat deze hem niet wou betrekken bij zijn activiteiten en hem daar van wou afschermen.

Verzoeker voert verder een schending aan van de formele motiveringsverplichting, zoals vervat in artikel 57/6 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Hij laat gelden dat de beslissing immers geenszins motiveert waarom hij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

5. De Raad stelt vast dat alle vaststellingen in de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier.

Zo maakt verzoeker zijn identiteit niet aannemelijk, en volgt uit zijn verklaring dat hij zijn intern Russisch paspoort bij aankomst in België heeft vernietigd dat verzoeker informatie over zijn laatste verblijfplaatsen wil verbergen voor de Belgische asielinstanties.

Verzoeker maakt ook zijn recente herkomst uit Grozny, Tsjetsjenië, niet aannemelijk, noch door documenten, noch door zijn verklaringen.

Een onwetendheid aangaande een dermate ingrijpende gebeurtenis als de bomaanslag op de ex-president van de Tsjetsjeense Republiek, Achmad Kadyrov, kan immers niet worden verklaard door een politieke desinteresse.

Verzoeker legt daarnaast ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen af.

Zo legt verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over het feit of hij zijn broer ooit vroeg waarmee hij zich bezighield na het begin van de tweede Tsjetsjeense oorlog. Deze tegenstrijdige verklaringen betreffen de aanleiding tot zijn problemen, te weten de activiteiten van zijn broer, en dus hét kernelement van zijn asielrelaas.

Verzoeker geeft in zijn verzoekschrift geen plausibele verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Ook kent verzoeker niet de familienaam van zijn vriend Adam, niettegenstaande de hulp die hij van deze persoon stelt te hebben gekregen.

Ook kon verzoeker niet verklaren waarom er een periode van twee jaar was tussen beide arrestaties, en waarom men juist hem wou rekruteren als informant, terwijl hij duidelijk niet op de hoogte is van de plaatselijke gebeurtenissen in Grozny en daarenboven stelt er ook geen interesse voor te hebben.

De Raad meent dat deze vaststellingen het besluit rechtvaardigen dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas; verzoeker stelt de Belgische asielinstanties dan ook niet in de mogelijkheid de waarheid met betrekking tot zijn reële individuele situatie vóór zijn komst naar België te achterhalen.

Er bestaat dan ook geen wanverhouding tussen de motieven en het besluit van de bestreden beslissing.

Verder blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoekers dossier onzorgvuldig werd onderzocht.

Verzoeker werd immers opgeroepen voor een verhoor, tijdens het welke hij in staat werd gesteld zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen; het verhoor verliep met behulp van een tolk die de Russische taal machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de bestreden beslissing stelt dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd eveneens omdat *“moet worden geconcludeerd dat u door uw houding het niet toelaat de waarheid met betrekking tot uw reële individuele situatie te achterhalen”*.

De Raad schaart zich achter het besluit van de Commissaris-generaal; dit besluit laat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet toe.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 8 oktober 2008 door:

dhr. M. BONTE, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BREYNE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BREYNE.

M. BONTE.